

[Lilli Gyldenkilde]

Her har vi fået opbygget noget, vi er ved at blive verdensberømte på, også fordi det er blevet videreudviklet og er blevet bedre. Det beder jeg om at man har i bagehovedet, når vi diskuterer de her ting, og når vi diskuterer kommunalfuldmagten. Der kan simpelt hen komme noget strålende ud af det, hvis vi bare kan se skoven for bare træer.

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg tror, at alle herinde finder det beskæmmende, at vi står med den store ungdomsarbejdsløshed og de mange, og alt for mange, bistandsklienter og unge pensionister, og vi ønsker vel også alle – går jeg ud fra – at løse disse problemer. Det er så et spørgsmål, om der kan findes fodslag, når det drejer sig om, på hvilken måde problemerne skal løses.

Jeg tror, at de kan løses, hvis man arbejder med problemerne, og hvis man undgår at kigge på det partipolitiske eller det ideologiske.

Der tales i dette forslag om, at heltidsarbejdstilbud skal sikres. Jamen er der overhovedet heltidsarbejde til alle i dette land? Det må vi nok se i øjenene at der ikke er, og derfor må vi i høj grad opprioritere deltidsjob.

Fru Lilli Gyldenkilde var først i januar ude med en artikel, hvor hun efterlyste solidaritet også fra organisationernes side. Jeg er fuldstændig enig, også når der stilles spørgsmål ved, om det er rimeligt, at visse fagforeninger siger nej til alt, der ikke er fuldtidsarbejde, eller til at unge, der ikke kan skaffe sig et fuldtidsjob, er afskåret fra at tage et deltidsjob, nøjagtig som man lægger hindringer i vejen for småbørnsfamilier, der gerne vil arbejde på nedsat arbejdstid, mens børnene er små. Der er ikke nogen af os – tror jeg – der ikke kan erindre, at Kvindeligt Arbejderforbund i sin tid sagde helt klart nej til deltid. Vi har brug for større fleksibilitet på arbejdsmarkedet.

Ligeledes ville det være en lykke, såfremt der ikke skete al den utidige indblanding, når f.eks. unge mennesker selv har fundet sig et job. Gang på gang har vi oplevet, at unge er blevet jaget på porten af jobpatuljer ved job, som de har taget hos gartnere, i pølseboder og smørrebrødsforretninger osv. Jamen hvordan skal de unge få erhvervs erfaring? Det er erhvervs erfaring, man efterlyser i dette forslag. Hvordan skal de få erhvervs erfaring og arbejdsvaner, når man forhindrer dem i at gå på arbejde?

Alt for ofte har vi også hørt, at det og det er ikke meningsfyldt arbejde. Jamen hvad er meningsfyldt? Er det ikke meningsfyldt at skovlesne, hvis landet ligger lammet i snemasser? Er det ikke meningsfyldt at rense parker og anlæg, så vi kan være dem bekendt? Og er det ikke meningsfyldt at være til glæde for gamle ensomme medborgere? Er det ikke meningsfyldt at rette skæve fortovsfliser op, så vi forhindrer brækkede arme og ben osv.?

Ikke alle kan klare eller ønsker uddannelse. Uddannelse er nødvendig, men det er ingen garanti for, at man får et job. Job skabes ikke ved, at man laver en lov, men ved at man styrker erhvervslivet, og ved løntilbageholdenhed og fleksibilitet og også ved, at der stilles krav. Noget for noget.

Det er et sygt samfund, der betaler alle disse mange milliarder til ledige hænder, og til glæde for hvem?

Der står i forslaget, at mangelen på praktikpladser i de erhvervsfaglige grunduddannelser skal afskaffes. Jamen det lyder da smukt. Det lyder som sød musik i vore ører, men hvordan vil man gøre det? Ved tvang? Jeg kan godt blive lidt betænkelig, når forslagsstillerne siger, at eventuelle udgifter til etablering af de manglende praktikpladser skal finansieres af virksomhederne og man lidt senere siger, at jobtilbudene skal skaffes især i de små og mellemstore virksomheder.

Jamen når de små og mellemstore virksomheder er tilbageholdende – det er der nemlig mange der er – med at tage unge ind, så skyldes det jo i høj grad, at det er dyrt at have disse unge mennesker, og så er vi derhenne, hvor vi må tale om løn i relation til de unges kvalifikationer. Det er ikke de unge, der kræver. Nej, det er faktisk en pris, fagforeningerne har hæftet på dem, og det virker usolidarisk over for de unge mennesker.

Desuden taler Socialdemokraterne meget om offentlig produktion, men det er efter vores mening ikke rigtigt, at kommunerne og dermed kommunalpolitikkerne skal gå ind og konkurrere med det private erhvervsliv. Det er ikke den vej, vi skal; tværtimod skal kommunerne i højere grad gøre det attraktivt for virksomheder at slå sig ned, bl.a. ved lav grundskyld, lave dækningsafgifter, gode faciliteter i det hele taget. Det vil virke som en magnet, og det vil skabe arbejdspladser.